

Napsal uživatel FOLKtime.cz
Pondělí, 30 Duben 2018 23:39

Sblížení hudbou, posílení přátelství a vírou, že cizinci mohou být našimi bratřenci. Folkové prázdniny uvádějí neobyčejná setkání: Canzoniere Grecanico Salentino & Piers Faccini. Janusz Prusinowski Kompania & Maria Siwec & Vigüela. Interference & vzpomínka na Ferguse O'Farrella. **Canzoniere Grecanico Salentino** - světově proslulým ambasadurům závratně tranzovního tance pizzica z jihoitalského kraje Salento - se podařilo takřka nemožné: lokální tradici z Bohem zapomenutého regionu nejenže udrželi při životě, v citlivé úpravě ji zanesli na globální hudební scénu a skupina tak dnes doslova a do písmene představuje instituci pizzica. Když Marco Durante od otce v roce 2007 převzal desetiletí existující Canzoniere, zadal si cíl: salentské unikum zachránit. Jinak mu opravdu hrozilo muzeum. Kompletně omladil sestavu a dosavadní vichr tím zintezivnil na instrumentálně vokální tornádo, lahodící okem díky smyslné salentské tanečnici Silvii Perrone a zpěvačce Alessii Tondo.

"Mým cílem bylo proniknout na mezinárodní scénu při zachování respektu k salentské tradici coby zprostředkovatele naší komunikace se světem," popsal restart Durante. A co si pod tím představit? Canzioniere dávno neléčí z "pavoučího jedu", vymítají dnešní démony: neklid doby, civilizační deprese, ekonomické krize, vztah k životnímu prostředí, absence komunikace a tíživý, katastrofě se blížící problém afrických přistěhovalců.

Na Folkové prázdniny přivázejí Canzoniere nové, velmi zdařilé a hlavně úspěšné album **CGS** uvozené sloganem

Pop Goes the Pizzica

. Za účasti amerických skladatelů a producentů na něm Marco Durante s Canzioniere převedli pizzicu do ještě modernější dimenze. Vizuální metafora obalu alba - láhev od coca-coly naplněná domácí rajčatovou omáčkou - pak zdůrazňuje přesvědčení skupiny, že i v globalizovaném světě se lze cítit jedinečně. Stačí se pevně držet své identity, byť nejlokálnější z nejlokálnějších a dobrých přátel.

Mezi ty blízké řadí skupina také názorově spřízněného britského písničkáře **Pierse Facciniho**. Nenápadně velkého muže globální scény a kosmopolitu každým coulem. S akustickou kytarou, ztišeně expresivní hlasem a mnohajazyčností si jako universálním klíčem otevírá dveře do mnoha kultur: cítí se dobře v anglickém folku, mississippském blues, středomořské hudbě, v

Napsal uživatel FOLKtime.cz
Pondělí, 30 Duben 2018 23:39

epických příbězích západoafrických griotů nebo ve ztišené pizzica Canzoniere. Faccini se snad nikdy neoposlouchá a tenhle pocit zesílilo jeho poslední album I Dreamed An Island - snění o imaginárním ostrově, kde lidé žijí v multikulturní harmonii, zbavení obav ze sektářských a politických projevů vyvolávajících strach, nesnášenlivost, xenofobii a nacionalismus. Proto jeho společný koncert s Canzoniere dává na Folkovkách zřejmý smysl; ostatně na jejich albech už několikrát hostoval.

Kompania houslisty **Janusze Prusinowskiho** ve světě proslula jako excelentní reprezentant polské tradiční hudby, pevně sice spojená se starými mistry mazurků, zároveň ale svolná ke spolupráci s předními polskými jazzmany nebo fenomenálním zpěvákem Alimem Qasimovem z Ázerbájdžánu.

Několikrát vystupovali na veletrhu Womex a koncertovali na předních evropských festivalech, kde jejich taneční workshopy patří k nejvyhledávanějším a nejvyhlášenějším. Umění vesnických mistrů trio předkládá jedinečným způsobem dnešní generaci. Učí ji tančit starobylé tance - mazurku, kujawijak, valčíky - za doprovodu hudby, která do sebe absorbovala moderní dobu s ozvěnami blues, jazzu nebo melodičnost Chopina. Janusz Prusinowski se svými spoluhráči také po vzoru vesnických muzikantů sdílí lásku k volné improvizaci a především hlubokou úctu k tradiční hudbě, kterou neváhají propojovat s jazzem, skandinávskými polkas, tureckou hudbou nebo španělskými jotas. Zatím účelem Kompania poslední dobou spolupracuje se skupinou Vigüela, jejíž zpěvačky se okamžitě a bez problémů napojily na krásný hlas **Marie Siwiec**, jedné z největších žijících osobností tradičního polského zpěvu, spojené se skupinou Gołcunecki a prastarým vokálním uměním obce Gałki Rusinowskie.

Vigüela - horkokrevná tradiční skupina z kraje Dona Quijota - už třicet let hraje hudbu z rodné vesnice El Carpio de Tajo, ležící v regionu Castilla-La Mancha. Autentickou, plnou radosti, protože spojenou s každodenním životem a proto vedle bubnů, tamburín a kastanět používají

Napsal uživatel FOLKtime.cz
Pondělí, 30 Duben 2018 23:39

za perkuse lžíce, hmoždíře, lahve nebo nůžky na stříhání ovcí. Především ale za doprovodu kytar, louten, mandolín a středověkých houslí triumfují v písních určených ke svatbám, slavnostem, dožínkám a zemědělskými pracím. Tím nejvýraznějším poznávacím znakem akustické skupiny ale zůstávají vášnivé vokály bohaté na originální ornamenty. Pětičlenná skupina, pojmenovaná po předchůdci kytary, strunném nástroji vihuela, vydala v roce 2016 výborné album **Temperamento** se kterým se vydala koncertovat po Evropě. Vystupovala na mnoha významných festivalech, včetně britského Womadu, kdy o ní Radio BBC referovalo jako o absolutním rustikálním zážitku.

S irskou skupinou **Interference** nás čeká vzpomínka na Fergusse O'Farrella v duchu jeho přání co má nastat, kdyby náhodou zemřel: pořádně odvázaná party. Nebylo mu ani padesát, když v únoru 2016 odešel a do vzduchu zavěsil osobní úvahu z písně Gold:

"Hell I'm gonna be me. I'm gonna be free."

Jiný by to při tak těžké nemoci dávno vzdal, stáhnul se do ústraní a maloval, v čemž byl ostatně hodně dobrý, kam s tím ale na Fergusse: věčně usměvavý, optimismem naplněný chlapík upoutaný na vozíku dokonale využíval "talentu na život" a koncertování miloval, což si z Folkovek dobře pamatujeme. *„Byl na invalidním vozíku kvůli svalové dystrofii, to ale nespoutalo jeho hlas. Jednalo se o umělecké dílo samo o sobě, mimořádný nástroj, který měl v duši, swingoval, houpal se a jakoukoli píseň přeměnil ve zlato. Přidejte si jemné, vznášející a někdy chvějící se hraní jeho „bratří“ v kapele, a jen jste zírali,“* napsal ve Fergusově nekrologu Jim Carroll.

Loňské koncerty na Fergusovu počest spojené s vydáním druhého alba **The Sweet Spot**, znovu dohromady spojily hvězdnou sestavu, která se představí i v Náměšti: Paul Tiernan, Maurice Seezer, James O'Leary, John Fitzgerald, Bertrand Galen, Cal McCarthy a Camilla Griehsel Vearncombe.

Takže party: s Fergusovými a jinými písničkami. Party na festivalu, na který tak rád a často vzpomínal a považoval za jeden z největších zážitků svého hudebního života.

Neobyčejná mezinárodní hudební setkání na Folkových prázdninách

Napsal uživatel FOLKtime.cz
Pondělí, 30 Duben 2018 23:39

<https://www.folktime.cz/2018/04/30/neobycejna-mezinarodni-hudebni-setkani-na-folkových-prazdninach/> výjima prázdnin a bonátou a hudebně pestrou